

En Pau a la biblioteca

Diuen els llibres que en un poble petit on tothom es coneixia hi vivia en Pau de sis anys. Tenia una passió immensa per les històries i el seu lloc preferit al món era la biblioteca, on el seu pare treballava com a bibliotecari.

El pare d'en Pau no era un bibliotecari qualsevol; tenia un secret molt especial. Darrere de les ulleres de muntura gruixuda i sota el seu vell jersei de llana, el pare d'en Pau amagava poders màgics que podien fer que les històries dels llibres es tornessin realitat. Només en Pau coneixia aquest secret, i junts creaven moments màgics.

Un dia, després de l'escola, en Pau va córrer cap a la biblioteca amb una idea nova. Havia llegit sobre una terra de dinosaures i volia veure'n un en persona. El seu pare va somriure, va agafar un vell llibre polsós de la prestatgeria més alta i va obrir-lo amb cura. Amb un moviment de la seva mà, una pàgina del llibre va brillar i, de sobte, un petit dinosaure va aparèixer davant dels seus ulls. El petit triceratop, confós, però amigable, va començar a caminar per la biblioteca.

En Pau va passar la tarda jugant amb el dinosaure, aprenent sobre la seva dieta i costums. Abans que fos hora de tancar, el pare d'en Pau va tornar a obrir el llibre i amb un altre moviment màgic, el triceratops va tornar a la seva pàgina. En Pau va ajudar a posar els coixins dels sofàs que el dinosaure havia desordenat i va prometre guardar el secret.

A mesura que passaven els dies, la biblioteca es va convertir en un teatre de somnis per a en Pau. Junts, ell i el seu pare van viatjar a ciutats submarines, van conèixer pirates valents i fins i tot van volar amb dracs. Cada aventura era una lliçó nova, i en Pau va aprendre sobre la valentia, l'amistat i la curiositat.

Però, el millor de tot, en Pau va aprendre que compartir aquests moments amb el seu pare era el més màgic de tot. Va entendre que les històries podien ser més que paraules en un paper; podien ser experiències compartides que els unien encara més.